

งานวิจัยในชั้นเรียน
การแก้ปัญหานักเรียนโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ระดับชั้น ปวช. ๓/๑ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

นางบุษกรณ์ วงศ์ภูมิ
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

ชื่อเรื่องการวิจัย

การแก้ปัญหานักเรียนโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผู้วิจัย

นางบุษกรณ วงศ์ภูมิ

หน่วยงาน

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุดรธานี ระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุดรธานี โดยการวัดดูประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการที่ชัดเจนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้

1. ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย พบว่า กลุ่มปกติสูงสุดร้อยละ 100 สำหรับกลุ่มเสี่ยงสูงสุดได้แก่ ด้านการเรียน ร้อยละ 24.14 และไม่มีปัญหาสำหรับกลุ่มมีปัญหาสูงสุด
2. การศึกษาสถานภาพนักเรียนข้อมูลด้านส่วนตัวด้านอายุส่วนใหญ่นักเรียนจะมีอายุ 15 ปี ร้อยละ 89.66 ภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอโนนสะอาดสูงสุด ร้อยละ 51.72 ลักษณะการพักอาศัยสูงสุดพักกับบิดา-มารดา ร้อยละ 51.72 ที่พักส่วนใหญ่เป็นบ้านพักส่วนตัว ร้อยละ 86.21 ด้านการเดินทางมาเรียนเดินทางโดยรถรับส่ง คิดเป็นร้อยละ 72.41 และจำนวนเงินที่ได้รับรายวันส่วนใหญ่ 50 – 100 บาท ร้อยละ 75.86
3. การศึกษาสถานภาพส่วนตัวด้านเศรษฐกิจและจำนวนสมาชิกในครอบครัวพบว่าส่วนใหญ่มีหนี้สิน ร้อยละ 62.07 และส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.38 มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน
4. การศึกษาข้อมูลด้านสุขภาพพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 34.48 มีเลือดหมู่ B และร้อยละ 89.66 ไม่มีโรคประจำตัว สำหรับด้านสายตาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 100 มีสายตาปกติ นักเรียนร้อยละ 96.55 ไม่มีความบกพร่องทางร่างกาย สำหรับนักเรียนร้อยละ 100 ไม่เคยป่วยหนักหรือได้รับอุบัติเหตุร้ายแรง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	1
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 หัวข้อการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความสำคัญและความจำเป็นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	7
2.2 ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	9
2.3 กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	10
2.4 องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	12
2.5 การคัดกรองนักเรียน	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	18
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	18
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	18
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	20
ตารางที่ 4-1 แสดงการศึกษาสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียน จำแนกตามกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาเป็นรายด้าน	20
ตารางที่ 4-2 แสดงความถี่และร้อยละของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ด้านอายุ ภูมิลำเนา การพักอาศัย ลักษณะของที่พัก การเดินทางและจำนวนเงิน ที่ได้รับรายวัน	21

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	26
5.2 อภิปรายผล	27

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาปีการศึกษา 2542 กำหนดบทบาทให้โรงเรียนมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อสามารถดูแล ป้องกัน และช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุตรธานี ได้ให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนครบถ้วน ร้อยละ 100 ซึ่งพบว่าการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบทำให้นักเรียนบางกลุ่มที่มีปัญหาหรืออยู่ในกลุ่มเสี่ยง ได้รับการแก้ไขหรือช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการที่ชัดเจนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบหรือรับการประเมินได้

ผู้วิจัยในฐานะครูที่ปรึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหาหรือส่งเสริมความสามารถของนักเรียนได้ระดับหนึ่ง นอกจากนั้นการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบจะสามารถแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุตรธานี ระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาผลการแก้ปัญหานักเรียน ระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในความดูแลของผู้วิจัย จำนวน 32 คน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. นักเรียนได้รับการแก้ไขปัญหาย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง
3. มีการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี จำนวน 32 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 แบบสำรวจสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนด้านต่าง ๆ (ระเบียบสนทนา)
 - 2.2 แบบประเมินสุขภาพจิตและพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.1 คู่มือดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.2 วิธีการแก้ปัญหาและกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. การสร้างเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยซึ่งสร้างโดยงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 5.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนกรอกข้อมูลสถานภาพส่วนตัวในระเบียบสนทนา
 - 5.2 แจกแบบ SDQ ให้นักเรียนประเมินในห้องเรียนและผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน
6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้
 - 6.1 นำระเบียบสนทนาวิเคราะห์รายด้าน โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ
 - 6.2 ข้อมูลด้านสุขภาพจิตที่วัดได้จาก SDQ นำมาตรวจให้คะแนนและแปลผล โดยกำหนดเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและมีปัญหา

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษกอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
2. สถานภาพส่วนตัว หมายถึง ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน บิดาและมารดา ด้านการศึกษา อาชีพ เศรษฐกิจและสุขภาพ
3. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุดรธานี
4. นักเรียนที่มีปัญหา หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการชี้วัดจากเครื่องมือคัดกรองนักเรียนตามแนวทางของกรมสุขภาพจิต ทั้งหมด 6 ด้านคือ
 - 4.1 ด้านการเรียน
 - 4.2 ด้านสุขภาพร่างกาย
 - 4.3 ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม
 - 4.4 ด้านเศรษฐกิจ

4.5 ด้านการคุ้มครองนักเรียน

4.6 ด้านระเบียบวินัย

5. การประเมินพฤติกรรมนักเรียน หมายถึง การประเมินโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม (SDQ) 3 ฉบับคือ นักเรียนประเมินตนเอง ครู และผู้ปกครองประเมินนักเรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาสถานภาพส่วนตัวและการแก้ปัญหาให้นักเรียน โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วย กรอบแนวคิดระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความสำคัญและความจำเป็นของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ
มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการศึกษานั้น
นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหา
ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง
ไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกแล้ว ในเชิง
ลบก็มีปรากฏเช่นกัน เป็นต้นว่า ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาการแข่งขันใน
รูปแบบต่าง ๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวลความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่
เหมาะสม หรืออื่น ๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ภาพ
ความสำเร็จที่เกิดจากการพัฒนานักเรียนให้เป็นไปตามความมุ่งหวังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือจาก
ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกคน คณะบุคลากร ครูทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการ
ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและเมตตา ที่มีต่อศิษย์ และ
ภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโต งดงาม เป็นบุคคลที่มี
คุณค่าของสังคมต่อไป

บทบาทของครูที่กล่าวมานั้นคงมิใช่เรื่องใหม่ เพราะมีการปฏิบัติกันอย่างสม่ำเสมอและได้
ดำเนินการมานานแล้วนับตั้งแต่อดีตจนได้รับการยกย่องให้เป็นปูชนียบุคคล แต่เพื่อให้ทันต่อความ
เปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยเฉพาะการทำงานอย่างมีระบบที่มีกระบวนการทำงาน มีหลักฐานการ
ปฏิบัติงาน มีเทคนิค วิธีการ หรือการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแล้วความสำเร็จ
ของงานย่อมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ผลดีย่อมเกิดขึ้นกับทุกคนทั้งทางตรงและทางอ้อม ไม่ว่าจะ
จะเป็นครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนหรือสังคม

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและ
หลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา
ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี
ความสุข (มาตรา 6) และแนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน

โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดต้อง
ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) ในการจัดการศึกษาต้องเน้น

ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ การศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการ คือเรื่อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการ ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23 ข้อ (5)) ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนให้คำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสาน ความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ในการปฏิรูปวิชาชีพครู ซึ่งเป็นการพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมีคุณลักษณะที่ ได้คุณภาพ และมาตรฐานวิชาชีพ ตามการประกันคุณภาพการศึกษา กรมสามัญศึกษา ด้านปัจจัย คือ ครู ที่ระบุในมาตรฐานที่ 2 ครูมีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยมีตัวชี้วัดที่สำคัญและ เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของครูในการพัฒนานักเรียนคือ การมีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ ดูแลผู้เรียน อย่างสม่ำเสมอ การมีมนุษยสัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมทั้งจะแนะนำและร่วมกันแก้ปัญหาของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า ครูต้องพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพ คือ นอกจากจะทำหน้าที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนให้แก่แก่นักเรียนแล้วยังต้องทำหน้าที่อื่น ๆ ที่เป็นการสนับสนุนหรือ พัฒนาให้นักเรียนมีคุณภาพ ทั้ง ดี เก่ง มีสุข ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานด้านผลผลิต คือนักเรียน ในการ ประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 4 ที่มุ่งให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ มาตรฐานที่ 5 มีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา มาตรฐานที่ 6 รู้จักตนเอง พึ่งตนเองได้ และมีบุคลิกภาพที่ดี มาตรฐานที่ 7 มีสุขนิสัย สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ปลอดภัย สิ่งเสพติดให้โทษ ซึ่งการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยให้นักเรียนมีคุณภาพ ตามมาตรฐานดังกล่าวได้ โดยผ่านกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ ซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรฐานด้าน กระบวนการของการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานที่ 1 ที่ให้โรงเรียนมีการบริหารและการจัดการ อย่างเป็นระบบ มาตรฐานที่ 4 มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มาตรฐานที่ 7 ส่งเสริมความสัมพันธ์ และความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการจัดและพัฒนาการศึกษา ดังนั้น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นระบบที่ สามารถดำเนินการเพื่อรับการประกันคุณภาพได้ ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านปัจจัยด้านผลผลิตและด้าน กระบวนการ

กรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษา จึงตระหนักถึงความสำคัญที่จะต้องมียุทธศาสตร์การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เพื่อให้กระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ ในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ โดยมีแนวคิดหลักในการ ดำเนินงาน ดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่ แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนา เพื่อดูแลช่วยเหลือ ทั้งด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือการส่งเสริมจึงเป็นสิ่งจำเป็น

2. ความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรโรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน

ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน

การดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายรวมถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

**กระบวนการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ที่แสดงในแผนภูมิ เป็นความรับผิดชอบของครูที่ปรึกษาตลอดกระบวนการ โดยมีการ
ประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ปกครอง
ซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือตัวอย่างสรุปได้ ดังนี้**

กระบวนการดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ศึกษาข้อมูลจาก	
1.1 ด้านความสามารถ	1) ระเบียบสะสม	1) ระเบียบสะสม
- การเรียน	2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) หรือ	2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) หรือ
- ความสามารถอื่น ๆ	3) อื่น ๆ เช่น	3) อื่น ๆ เช่น
1.2 ด้านสุขภาพ	- แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q.)	- แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (E.Q.)
- ร่างกาย	- การสัมภาษณ์นักเรียน	- แบบสัมภาษณ์นักเรียน
- จิตใจ – พฤติกรรม	- การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน	- แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการเยี่ยมบ้าน
1.3 ครอบครัว	- การเยี่ยมบ้านนักเรียน	- แบบบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง ฯลฯ
- ครอบครัว		
- การคุ้มครองนักเรียน		
1.4 ด้านอื่น ๆ		

<p>2. การคัดกรองนักเรียน</p> <p>2.1 กลุ่มปกติ</p> <p>2.2 กลุ่มเสี่ยง</p> <p>2.3 กลุ่มมีปัญหา</p>	<p>วิเคราะห์ข้อมูลจาก</p> <p>1) ระเบียบสะสม</p> <p>2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) หรือ</p> <p>3) แหล่งข้อมูลอื่น ๆ</p>	<p>1) เกณฑ์การคัดกรองนักเรียน</p> <p>2) แบบสรุปผลการคัดกรอง และช่วยเหลือนักเรียน เป็นรายบุคคล</p> <p>3) แบบสรุปผลการคัดกรอง นักเรียนเป็นห้องเรียน</p>

กระบวนดำเนินงาน	วิธีการ	เครื่องมือ
<p>3. การส่งเสริมนักเรียน (สำหรับนักเรียนทุกกลุ่ม)</p>	<p>จัดกิจกรรมต่อไปนี้</p> <p>1) กิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)</p> <p>2) ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) หรือ</p> <p>3) กิจกรรมอื่น ๆ ที่ครูพิจารณาว่าเหมาะสมในการส่งเสริม นักเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น</p>	<p>1) แนวทางการจัดกิจกรรม โฮมรูมของโรงเรียน</p> <p>2) แนวทางการจัดกิจกรรม ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน</p> <p>3) แบบบันทึก/สรุปประเมิน ผลการดำเนินกิจกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - โฮมรูม - ประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน - อื่น ๆ
<p>4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา (จำเป็นอย่างมากสำหรับ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา)</p>	<p>1) ใ้หาการปรึกษาเบื้องต้น</p> <p>2) ประสานงานกับครูและ ผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ เพื่อการจัด กิจกรรมสำหรับการป้องกัน และการช่วยเหลือแก้ไข ปัญหาของนักเรียน</p> <p>2.1 กิจกรรมในห้องเรียน</p>	<p>1) แนวทางการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียน</p> <p>5 กิจกรรม</p> <p>2) แบบบันทึกสรุปผลการ คัดกรองและช่วยเหลือ นักเรียนเป็นรายบุคคล</p>

	2.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร 2.3 กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy) 2.4 กิจกรรมซ่อมเสริม 2.5 กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง	3) แบบบันทึกรายงานผลการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
5. ส่งต่อ 5.1 ส่งต่อภายใน 5.2 ส่งต่อภายนอก	1) บันทึกการส่งนักเรียนไปยังครูที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียนต่อไป 2) บันทึกการส่งนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกโดยครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการ	1) แบบบันทึกการส่งต่อของโรงเรียน 2) แบบรายงานแจ้งผลการช่วยเหลือนักเรียน

หมายเหตุ วิทยาลัยสามารถพิจารณาเลือกใช้วิธีการ และเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ระบุ เพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นตามความเหมาะสมของสภาพวิทยาลัย

องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

แต่ละองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว มีความสำคัญ มีวิธีการและเครื่องมือที่แตกต่างกันไป แต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันซึ่งเอื้อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของวิทยาลัยเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.1 ความสำคัญ

ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดาโดยเฉพาะการแก้ไขปัญหานักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน

ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. ด้านความสามารถ แยกเป็น
 - 1.1 ด้านการเรียนรู้
 - 1.2 ด้านความสามารถอื่น ๆ
2. ด้านสุขภาพ แยกเป็น
 - 2.1 ด้านร่างกาย
 - 2.2 ด้านจิตใจ – พฤติกรรม
3. ด้านครอบครัว แยกเป็น
 - 3.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน
4. ด้านอื่น ๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ครูที่ปรึกษาควรรู้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ที่สำคัญคือ

- 1) ระเบียบสะสม
- 2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) หรือ
- 3) วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การศึกษาจากแฟ้มสะสม

การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูลจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง ซึ่งจัดทำโดยกรมอนามัย เป็นต้น

1) ระเบียบสะสม

ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อน ๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้

รูปแบบและรายละเอียดในระเบียบสละสมของแต่ละวิทยาลัย มีความแตกต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละวิทยาลัย แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว

ระเบียบสละสม เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและเก็บไว้อย่างดี มิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้กับครูที่ปรึกษาและมีตู้เก็บระเบียบสละสมให้เรียบร้อย

ระเบียบสละสม ควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบการศึกษา

2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ)

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงและความตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์พรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะได้ทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทย

แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก มี 3 ชุด คือ

- ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเด็ก
- ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินเด็ก
- ชุดที่เด็กประเมินตนเอง

ทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวนข้อ 25 ข้อเท่ากัน ทางวิทยาลัยอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

3) วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ

ในกรณีที่ข้อมูลของนักเรียนจากระเบียบสละสมและแบบประเมินพฤติกรรมเด็กไม่พอเพียงหรือเกิดกรณีที่ต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น

2. การคัดกรองนักเรียน

2.1 ความสำคัญ

การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของวิทยาลัยแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2. กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหามาตามเกณฑ์การคัดกรองของวิทยาลัย ซึ่งวิทยาลัยต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหามาตามแต่กรณี

การจัดกลุ่มนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหามาตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้น และมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหามาของนักเรียนจะมีน้อยลงมีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วนผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (sensitive) แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่าขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไรหรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม และเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้น ครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ นอกจากนี้หากครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ก็ควรระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกอับอายบุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติ แตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้

2.2 แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาและยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของวิทยาลัยเป็นหลักด้วย ดังนั้น วิทยาลัยจึงควรมีการประชุมครู

เพื่อการพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน เป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา

3. การส่งเสริมนักเรียน

3.1 ความสำคัญ

การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ และมีคุณภาพ

ตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

3.2 วิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียน

การส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

- 1) การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)
- 2) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)

4. การป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน

4.1 ความสำคัญ

ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความสนใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสนใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

4.2 วิธีการและเครื่องมือเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา

การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายเทคนิค วิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการ มี 2 ประการ คือ

- 1) การให้การปรึกษาเบื้องต้น
- 2) การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

4.3 ข้อที่พึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน

1) การรักษาความลับ

1.1) เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข ไม่ควรนำไปเปิดเผยยกเว้นเพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียนและการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ไม่เกี่ยรตนักเรียน

1.2) บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้

1.3) การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วนที่เปิดเผยได้ โดยให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

2) การแก้ไขปัญหา

2.1) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน ต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วน และหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ เพราะปัญหามิได้เกิดจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิดจากหลายสาเหตุที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

2.2) มีปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกัน และหาวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่ง ก็อาจไม่เหมาะกับนักเรียนอีกคนหนึ่ง เนื่องจากความแตกต่างของบุคคล ดังนั้นการช่วยเหลือนักเรียนโดยเฉพาะการให้คำแนะนำปรึกษาจึงไม่มีสูตรการช่วยเหลือสำเร็จตายตัว เพียงแต่มีแนวทาง กระบวนการหรือทักษะการช่วยเหลือที่ครูแต่ละคนสามารถเรียนรู้ ผักผ่อน เพื่อการนำไปใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละปัญหาในนักเรียนแต่ละคน

5. การส่งต่อนักเรียน

5.1 ความสำคัญ

ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการในข้อ 4 นั้น อาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้อง และรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานี้เป็นบอบบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา หรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข

การส่งต่อ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหายากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษาเช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานการทำงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีก ก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน ดังแผนภูมิแสดงกระบวนการดำเนินงานของครูแนะแนว/ฝ่ายปกครองดังต่อไปนี้

5.2 แนวทางการพิจารณาในการส่งต่อโดยครูที่ปรึกษา

การส่งนักเรียนไปพบครูอื่น ๆ เพื่อให้การช่วยเหลือต่อไปนั้น มีแนวทางการพิจารณาในการส่งต่อสำหรับครูที่ปรึกษา ดังนี้

- 1) นักเรียนมีพฤติกรรมคงเดิมหรือไม่ดีขึ้น หรือแย่ลง แม้ว่าครูที่ปรึกษาจะดำเนินการช่วยเหลือด้วยวิธีการใด ๆ
- 2) นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น นัดให้มาพบแล้วไม่มาตามนัดอยู่เสมอ ให้ทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือก็ไม่ยินดีร่วมกิจกรรมใด ๆ เป็นต้น
- 3) ปัญหาของนักเรียนที่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน เช่น เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความซับซ้อนของสภาพจิตใจที่จำเป็นต้องให้การช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและได้รับการบำบัดทางจิตวิทยา ควรพิจารณาส่งต่อให้ผู้มีความรู้เฉพาะทางเพื่อดำเนินการให้ความช่วยเหลือต่อไป

5.3 แนวดำเนินการส่งต่อนักเรียน

แนวทางการส่งต่อนักเรียน	จุดประสงค์
1. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อ เพื่อให้ทราบล่วงหน้าก่อน	- เพื่อให้ผู้รับนักเรียนต่อได้เตรียมการในการช่วยเหลือนักเรียน
2. สรุปข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือและวิธีการช่วยเหลือที่ผ่านมา รวมทั้งผลที่	- เพื่อให้ผู้รับช่วยเหลือนักเรียนต่อทราบข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

<p>เกิดขึ้นจากการช่วยเหลือกันให้ได้รับการช่วยเหลือ นักเรียนทราบ โดยมีแบบบันทึกการส่งต่อหรือแบบ ประสานงานขอความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง</p> <p>3. ครูที่ปรึกษาควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นใน การส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ ระมัดระวังมิให้ นักเรียนเกิดความรู้สึกผิด กังวล หรือโกรธ เป็นต้น แต่ให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีจากการส่งต่อและยินดีไป พบครูที่ปรึกษาพิจารณาว่าเหมาะสม</p>	<p>และการดำเนินงานของครูที่ ปรึกษาที่ผ่านมา ทำให้สะดวก ในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่อง</p> <p>- เพื่อให้นักเรียนเกิดความสบายใจ ยินดีรับการช่วยเหลือจากครูอื่น ๆ เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่าย ปกครอง ครูประจำวิชา เป็นต้น</p>
---	--

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนตัวด้านต่าง ๆ ของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุตรธานี ระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาผลการแก้ปัญหาการเรียน ระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ชุดคือ

1. ระเบียบสละสม เป็นแบบบันทึกประวัตินักเรียน ประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลส่วนตัว ข้อมูลครอบครัว ข้อมูลด้านการศึกษาและข้อมูลด้านสุขภาพ
2. แบบประเมินสุขภาพจิตและพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) จำนวน 21 ข้อ แบ่งเป็น 3 ฉบับคือ นักเรียนประเมินตนเอง ครูและผู้ปกครองประเมินนักเรียน แบ่งเป็น 5 ด้านคือด้านอารมณ์ ด้านความประพฤติ ด้านพฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง ด้านบุคลิกภาพและความสัมพันธ์กับเพื่อนและด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยซึ่งสร้างโดยงานระบบดูแลช่วยเหลือ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก อุตรธานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนกรอกข้อมูลสถานภาพส่วนตัวในระเบียบสละสม
2. แจกแบบ SDQ ให้นักเรียนประเมินในห้องเรียนและให้ผู้ปกครองประเมินและผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำระเบียบวิธีสัมมาวิเคราะห์รายด้าน โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ
2. ข้อมูลด้านสุขภาพจิตที่วัดได้จาก SDQ นำมาตรวจให้คะแนนและแปลผลตามที่กำหนดเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและมีปัญหา
3. การรายงานผลการแก้ปัญหาให้นักเรียนเขียนรายงานในเชิงบรรยายผลการดำเนินการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนและการแก้ปัญหาที่นักเรียนโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ เสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 การศึกษาผลการแก้ปัญหาที่นักเรียนใช้วิธีการเขียนบรรยายเชิงคุณภาพ และแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แสดงดังตารางที่ 1 – ตารางที่ 4

ตารางที่ 4-1 แสดงการศึกษาสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียน จำแนกตามกลุ่มปกติกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาเป็นรายด้าน

สภาพปัญหา	กลุ่มปกติ		กลุ่มเสี่ยง		กลุ่มมีปัญหา	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านการเรียน	22	75.86	7	24.14	0	0.00
2. ด้านสุขภาพร่างกาย	28	96.55	1	3.45	0	0.00
3. ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม	28	96.55	1	3.45	0	0.00
4. ด้านเศรษฐกิจ	29	100.00	0	0.00	0	0.00
5. ด้านการคุ้มครองนักเรียน	28	96.55	1	3.45	0	0.00
6. ด้านระเบียบวินัย	26	98.66	3	10.34	0	0.00

จากตารางที่ 4-1 การศึกษาสภาพปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักเรียน ผลการศึกษามีดังนี้
กลุ่มปกติพบว่า จำนวนนักเรียนด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับ ดังนี้

อันดับที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ	คิดเป็นร้อยละ 100.00
อันดับที่ 2 ด้านระเบียบวินัย , สุขภาพจิตและพฤติกรรม และด้านการคุ้มครองนักเรียน	คิดเป็นร้อยละ 98.66
อันดับที่ 3 ด้านการเรียน	คิดเป็นร้อยละ 75.86

กลุ่มเสี่ยงพบว่า มีจำนวนนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงด้านต่าง ๆ เรียงตามลำดับดังนี้

อันดับที่ 1 ด้านการเรียน	คิดเป็นร้อยละ 24.17
--------------------------	---------------------

อันดับที่ 2 ด้านระเบียบวินัย	คิดเป็นร้อยละ 10.34
อันดับที่ 3 ด้านสุขภาพร่างกาย , สุขภาพจิตและพฤติกรรม และด้านเศรษฐกิจ	คิดเป็นร้อยละ 3.45
กลุ่มมีปัญหาพบว่า ไม่มีจำนวนนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มมีปัญหาเลย	

ตารางที่ 4-2 แสดงความถี่และร้อยละของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ด้านอายุ ภูมิลำเนา การพักอาศัย ลักษณะของที่พัก การเดินทางและจำนวนเงินที่ได้รับรายวัน

รายการ	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. อายุ			
-อายุ 16 ปี	0	0.00	3
-อายุ 17 ปี	26	89.66	1
-อายุมากกว่า 18 ปี	3	10.34	2
2. ภูมิลำเนาของนักเรียน			
-อำเภอกุมภวาปี	11	37.93	2
-อำเภอโนนสะอาด	15	51.72	1
-อำเภอหนองแสง	1	3.45	4
-อำเภอโนนสูง	2	6.90	3
3. พักอยู่กับ			
-บิดา-มารดา	15	51.72	1
-บิดา	0	0.00	4
-มารดา	10	34.48	2
-อื่นๆ ระบุญาติ	4	13.79	3
4. ลักษณะของที่พัก			
-บ้านพักส่วนตัว	25	86.21	1
-บ้านเช่า	3	10.34	2
-หอพัก	1	3.45	3
-อื่นๆ	0	0.00	4
5. การเดินทาง			
-รถโดยสารประจำทาง	3	10.34	2
-รถรับส่ง	21	72.41	1
-รถส่วนตัว	3	10.34	2
-เดิน	2	6.90	3

6. จำนวนเงินที่ได้รับรายวัน			
-น้อยกว่า 50 บาท	6	20.69	2
-50 - 100 บาท	22	75.86	1
-100 บาทขึ้นไป	1	3.45	3

จากตารางที่ 4-2 การศึกษาข้อมูลส่วนตัวด้านอายุ ภูมิฐานะของนักเรียน การพักอาศัย การเดินทางและจำนวนเงินที่นักเรียนได้รับรายวันพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 89.66 มีอายุ 17 ปี รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 10.34 อายุมากกว่า 18 ปี

ด้านภูมิฐานะของนักเรียนพบว่า อันดับ 1 นักเรียนมีภูมิฐานะอยู่ในอำเภอโนนสะอาดคิดเป็นร้อยละ 51.72 อันดับ 2 อำเภอชุมพวงปี คิดเป็นร้อยละ 37.93 อันดับ 3 อำเภอหนองแสง คิดเป็นร้อยละ 6.90 และอันดับสุดท้ายอำเภอโนนสูง คิดเป็นร้อยละ 3.45

ด้านการพักอาศัย อันดับ 1 นักเรียนอยู่พร้อมบิดา-มารดา คิดเป็นร้อยละ 51.72 อยู่กับมารดาเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.48 อันดับ 3 อาศัยอยู่กับผู้อื่นหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 13.79

ด้านลักษณะที่พัก อันดับ 1 เป็นบ้านพักส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 86.21 อันดับ 2 เป็นบ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 10.34 และอันดับ 3 เป็นหอพัก คิดเป็นร้อยละ 3.45

ด้านการเดินทาง อันดับ 1 เดินทางโดยรถรับส่ง คิดเป็นร้อยละ 72.41 อันดับ 2 เดินทางโดยรถประจำทางและรถส่วนตัวคิดเป็นร้อยละ 10.34 และอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 6.90 เดินทางโดยการเดิน

ด้านจำนวนเงินที่ได้รับรายวัน อันดับ 1 จำนวน 50 – 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 75.86 อันดับที่ 2 น้อยกว่า 50 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.88 และอันดับสุดท้าย 100 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.45

ตารางที่ 4-3 แสดงความถี่และร้อยละข้อมูลด้านเศรษฐกิจสมาชิกในครอบครัว

รายการ	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. ภาระหนี้สิน			
- มี	18	62.07	1
- ไม่มี	11	37.93	2
2. สมาชิกครอบครัว			
-จำนวนน้อยกว่า 3 คน	2	6.90	3
-จำนวน 3 คน	12	41.38	2
-จำนวน 4 คน	13	44.38	1
-จำนวน 5 คน	1	3.45	4
-จำนวนมากกว่า 5 คน	1	3.45	4

จากตารางที่ 4-3 การศึกษาสภาพส่วนตัวด้านเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนพบว่า ส่วนใหญ่ คิดเป็น ร้อยละ 62.07 มีภาระหนี้สิน และ สำหรับจำนวนสมาชิกในครอบครัว อันดับ 1 คิดเป็น ร้อยละ 44.38 มีสมาชิก 4 คน อันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 41.38 มีสมาชิก 3 คน อันดับ 3 คิดเป็น ร้อยละ 6.90 มีสมาชิกน้อยกว่า 3 คน และอันดับ 5 คิดเป็น ร้อยละ 3.45 มี 2 รายการ คือ มีสมาชิก 5 คน และมีสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คน

ตารางที่ 4-4 แสดงความถี่และร้อยละข้อมูลสุขภาพของนักเรียนด้านหมู่เลือด สุขภาพสายตา สภาพความบกพร่องทางร่างกายและการประสบอุบัติเหตุชั้นร้ายแรง

รายการ	ความถี่	ร้อยละ	อันดับ
1. นักเรียนมีเลือดหมู่			
-A	6	20.69	3
-B	10	34.48	1
-AB	4	13.79	4
-O	9	31.03	2
2. โรคประจำตัว			
-มี	3	10.34	2
-ไม่มี	26	89.66	1
3. สุขภาพสายตาของนักเรียน			
-ปกติ	29	100.00	1
-สั้นหรือยาว	0	0.00	2
4. นักเรียนมีความบกพร่องทางร่างกาย			
-มี	1	3.45	2
-ไม่มี	28	96.55	1
5. นักเรียนเคยป่วยหนักหรือเคยประสบอุบัติเหตุชั้นร้ายแรงเข้าโรงพยาบาล			
-เคย	0	0.00	2
-ไม่เคย	29	100.00	1

จากตารางที่ 4-4 การศึกษาสถานภาพส่วนตัวด้านหมู่เลือดของนักเรียนโดยเรียงลำดับหมู่เลือดของนักเรียนพบว่า อันดับ 1 นักเรียนมีเลือดหมู่ B คิดเป็นร้อยละ 34.48 อันดับ 2 หมู่ O คิดเป็นร้อยละ 31.03 อันดับ 3 มีเลือดหมู่ A คิดเป็นร้อยละ 20.69 และ AB คิดเป็นร้อยละ 13.79 ด้านโรคประจำตัวพบว่า นักเรียนร้อยละ 89.66 ไม่มีโรคประจำตัว ด้านสุขภาพสายตาของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 100 มีสายตาปกติ ด้านความบกพร่องทางร่างกาย นักเรียนร้อยละ 96.55

ไม่มีความบกพร่องทางร่างกาย และนักเรียนร้อยละ 100 ไม่เคยป่วยหนักหรือประสบอุบัติเหตุขั้นร้ายแรง เข้าโรงพยาบาล

ตอนที่ 2 รายงานผลการแก้ปัญหาให้นักเรียนโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พร้อมทั้งรายงานเชิงคุณภาพบรรยายวิธีการที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนด้านต่าง ๆ หรือปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถแก้ไขได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-5 แสดงความถี่และร้อยละจำนวนนักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายด้าน

ด้าน	จำนวนนักเรียน		วิธีดำเนินการ
	ก่อนดำเนินการ	หลังดำเนินการ	
1. ด้านเศรษฐกิจ	2	-	-ให้กำลังใจ -ขอทุนการศึกษา
2. ด้านระเบียบวินัย	1	-	-เชิญผู้ปกครอง -ดูแลใกล้ชิด
3. ด้านคุ้มครองนักเรียน	2	-	-ดูแลใกล้ชิด -ขอทุนการศึกษา
รวม	8	2	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจสามารถช่วยเหลือได้ ร้อยละ 50 ด้านระเบียบวินัยช่วยเหลือได้ ร้อยละ 100 ด้านคุ้มครองนักเรียนดำเนินการได้บางส่วน เช่น ด้านปัญหาครอบครัวแยกทางกันหรือผู้ปกครองเข้าบ้านอยู่ในชุมชนแออัดผู้วิจัยไม่สามารถจัดหาที่อยู่ที่ดีกว่านี้ได้

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือ จำแนกตามผลการช่วยเหลือ

สภาพปัญหา	จำนวนคน				
	มีปัญหา	ช่วยเหลือได้		ส่งต่อ	
		ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านการเรียน	-	-	-	-	-
2. ด้านสุขภาพร่างกาย	-	-	-	-	-
3. ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม	1	1	100	-	-
4. ด้านคุ้มครองนักเรียน	2	1	50	-	-
5. ด้านเศรษฐกิจ	2	1	50	-	-
6. ด้านระเบียบวินัย	1	1	100	-	-

จากตารางที่ 4-6 การแก้ไขปัญหานักเรียนด้วยการใช้วิธีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนพบว่า ด้านการเรียนและด้านสุขภาพร่างกาย นักศึกษาไม่มีปัญหา ด้านสุขภาพจิตและพฤติกรรม ช่วยเหลือได้คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านระเบียบวินัย ช่วยเหลือได้คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนด้านคุ้มครองนักเรียนและ

ด้านเศรษฐกิจ สามารถแก้ไขให้นักศึกษาได้เพียงคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 50 คือนักศึกษาได้รับ
ทุนการศึกษาจำนวน 1 คนเท่านั้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนและการแก้ปัญหาที่นักเรียน โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มประชากรที่ศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 3/1,2 แผนกวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุดคือ ระเบียบสละสมจะรวบรวม ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนและแบบประเมินสุขภาพจิตและพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) เพื่อจำแนกนักเรียน เป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ และการหาค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับตัวนักเรียน จำแนกเป็นรายด้านดังนี้

1. การศึกษาสถานภาพนักเรียนด้านเศรษฐกิจ พบว่า กลุ่มปกติสูงสุดร้อยละ 100 สำหรับ กลุ่มเสี่ยงสูงสุดได้แก่ ด้านการเรียน ร้อยละ 24.14 และไม่มีปัญหาสำหรับกลุ่มมีปัญหาสูงสุด
2. การศึกษาสถานภาพนักเรียนข้อมูลด้านส่วนตัวด้านอายุส่วนใหญ่นักเรียนจะมีอายุ 15 ปี ร้อยละ 89.66 ภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอโนนสะอาดสูงสุด ร้อยละ 51.72 ลักษณะการพักอาศัยสูงสุดพัก กับบิดา-มารดา ร้อยละ 51.72 ที่พักส่วนใหญ่เป็นบ้านพักส่วนตัว ร้อยละ 86.21 ด้านการเดินทาง มาเรียนเดินทางโดยรถรับส่ง คิดเป็นร้อยละ 72.41 และจำนวนเงินที่ได้รับรายวันส่วนใหญ่ 50 – 100 บาท ร้อยละ 75.86
3. การศึกษาสถานภาพส่วนตัวด้านเศรษฐกิจและจำนวนสมาชิกในครอบครัวพบว่าส่วนใหญ่มี หนึ่งสีน ร้อยละ 62.07 และส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.38 มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน
4. การศึกษาข้อมูลด้านสุขภาพพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 34.48 มีเลือดหมู่ B และร้อยละ 89.66 ไม่มีโรคประจำตัว สำหรับด้านสายตาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 100 มี สายตาปกติ นักเรียนร้อยละ 96.55 ไม่มีความบกพร่องทางร่างกาย สำหรับนักเรียนร้อยละ 100 ไม่ เคยป่วยหนักหรือได้รับอุบัติเหตุร้ายแรง

ตอนที่ 2 การรายงานการแก้ปัญหาที่นักเรียนโดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การศึกษานักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาพบว่า นักศึกษา 1 คนมีปัญหาทางสุขภาพจิตและ พฤติกรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการคุ้มครองนักเรียน และด้านระเบียบวินัย โดยตัวนักศึกษาเองมีปัญหา เนื่องจากพ่อแม่แยกทางกัน และมีปัญหาทางการเงิน ทำให้ตัวนักศึกษามีปัญหาโดยครูใช้การติดต่อกับครอบครัวและให้เพื่อนช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้นักศึกษา

อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนด้านต่าง ๆ เนื่องจากนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3/1,2 แผนก วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนค่อนข้างดีสอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่

อยู่ในกลุ่มปกติ มีเพียงเล็กน้อยที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา กลุ่มที่เสี่ยงเป็นการเสี่ยงด้านการเรียนร้อยละ 24.14 ซึ่งภายหลังจากแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือดูแลจากที่ปรึกษาสามารถช่วยเหลือได้สอบผ่านทุกรายวิชา สำหรับกลุ่มเสี่ยงด้านเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่โรงเรียนแก้ไขไม่ได้ แต่พอช่วยเหลือได้คือ ให้อุปกรณ์การเรียนกับนักเรียน แต่ช่วยได้ไม่มากเนื่องจากทุนมีมูลค่าน้อยแต่พอทุเลาลงได้สำหรับกลุ่มเสี่ยงด้านสุขภาพ ครูที่ปรึกษาได้พูดคุยกับผู้ปกครองและครูพยาบาล พร้อมทั้งให้คำแนะนำ

วิธีปฏิบัติเรื่องลาโรงเรียนเมื่อต้องไปพบแพทย์ นอกจากนั้นในขณะสอนได้จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยใช้คำถามและให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ให้อาจารย์นักเรียนทั้งคำตอบที่ถูกต้องและผิด

ผลการแก้ปัญหานักเรียนทุกคนได้รับการแก้ปัญหาดีขึ้น ยกเว้นนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจจะต้องได้รับการช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาในชั้นเรียนต่อไป สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านระเบียบวินัยจะต้องดูแลใกล้ชิดในชั้นเรียนต่อไป

